

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

خجسته باد اول ماه مه، روز اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر
گسترده باد پیکار جهانی کارگران برای برپائی دنیائی عاری از ستم
واستثمار

پنجشنبه ۹ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۲۹ آوریل ۲۰۱۰

اول ماه مه، روز جهانی کارگر بر همه کارگران وزحمتکشان و همه زنان
ومردان آزادیخواه ایران مبارک باد.

روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که جهان سرمایه‌داری همچنان
گرفتار یکی از گسترده‌ترین و شدیدترین بحران‌های دوران حیات خود
است. علی‌رغم تمهیدات همه دولت‌های سرمایه‌داری و برداشتن مبالغ
بسیار هنگفت از سرمایه و ثروت متعلق به مردم و ریختن آن به جیب
سرمایه‌داران و کاهش سطح زندگی توده‌ها، گسترش بیکاری و خانه‌خوابی
میلیونها انسان در سراسر جهان، همچنان نشانه‌های تخفیف بحران و
برون‌رفت از آن و کاستن از آسیب‌ها و پی‌آمدهای آن کمتر دیده می
شود.

در چنین وضعیتی چشم انداز برپائی دنیائی انسانی‌تر و عاری از ستم
و استثمار و از خود بیگانگی انسان، بیش از پیش خود را می‌نمایاند.
از همین روبر ضرورت گسترش مبارزه همبسته و متحدانه کارگران در
سرتاسر جهان برای دگرگونی این جهان کهنه و آفرینش دنیائی نو بیش
از پیش افزوده و امیدهای واقعی‌تری را در افق پدیدار می‌شود.

در ایران اول ماه مه در شرایطی فرا میرسد که بیش از ده ماه از
تداوم، استمرار و گسترش جنبش آزادیخواهان و عدالت‌طلبانه مردم
می‌گذرد. کشاکش و نزاع و جنگ قدرت در میان جناح‌های مختلف رژیم
بطور دم‌افزون تشدید، شکاف و ازهم‌گسیختگی تا بالاترین و عالیترین
سطوح هرم قدرت پیش‌رفته و می‌رود.

بحران عمیق، مزمن و همه‌جانبه سیاسی-اقتصادی، اجتماعی از یک سو
حاصل ساختار اقتصاد سرمایه‌داری ایران است و از سوی دیگر حاصل
سیاست‌ها و عملکرد ضد مردمی نظام جمهوری اسلامی، بخصوص در بی‌پاسخ
گذاشتن مطالبات توده‌ها، بی‌حقوقی مطلق آنها در ۳۱ سال گذشته، سرکوب
و ستم برآنان و تحدید و پایمال کردن ابتدائی‌ترین آزادی‌های
دموکراتیک توده‌ها. وضعیت کنونی بیانگر آن است که تحقق خواست‌ها و
مطالبات توده‌ها بطور عموم و کارگران و زحمتکشان بطور اخص در

چارچوب نظام جمهوری اسلامی ممکن نخواهد بود. بر این اساس ایران در آستانه تحولی بزرگ و بنیادی قرار گرفته است. جنبش مردم از حد و حدود فرم در چارچوب این نظام فراتر رفته است. سرکوب وحشیانه و بی حد و مرز رژیم نه تنها نتوانسته جنبش مردم را متوقف سازد، بلکه این جنبش علاوه بر تداوم و استمرار در ابعاد مختلف گسترش یافته است.

هر سه سنجه اقتصادی (میزان تورم، نرخ رشد محصول ناخالص ملی واقعی و میزان بیکاری)، بیانگر شکست راهبردها، سمت‌گیری و سیاست‌های اقتصادی نظام جمهوری اسلامی و حاد شدن بحران و سرریز عوارض آن به درون جامعه است. سیاست‌ها، سمت‌گیری و راهبردهای ضد مردمی دولت برگماشته ولایت فقیه و شرکای نظامی-امنیتی‌اش مشتمل بر اجرای راهبردها، نظرات و عمل به نسخه‌های نهادها و انحصارات امپریالیستی و سرمایه‌داری چون بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، برای حفظ و بقای جمهوری اسلامی و پیوستن به اقتصاد جهانی است.

این سیاست‌ها و راهبردها، بر تسریع در واگذاری آن بخش از صنایع و کارخانجات و بنگاه‌های اقتصادی باقی مانده، به بخش خصوصی و اهداء رایگان و سهل الوصول آن به نهادهای نظامی-امنیتی، انتقال انباشت و دارائی مردم به مجموعه باند نظامی-امنیتی، پیگیری سیاست‌های تعدیل ساختاری، حذف یارانه‌ها و آزاد سازی قیمت حامل‌های انرژی، حذف و لغو و مسخ قانون کار، بازگذاشتن دست سرمایه داران برای حاکم کردن قانون جنگل، واگذاری پروژه‌های اقتصادی کلان در بخش‌های کلیدی و صنایع مادر به ارگان‌های نظامی-سپاهی-امنیتی و ... ، ناظر هستند.

همچنین دولت احمدی نژاد برآن است تا هر چه بیشتر دست خود را در خرج بی حساب بودجه عمومی و تامین نیازهای ماشین سرکوب باز گذارد. علاوه برآن در بازتوزیع منابع مالی حاصل از آزاد سازی قیمت‌ها و هدفمندسازی یارانه‌ها می‌خواهد علاوه بر پوشاندن کسر بودجه و بدهی‌های دولت، گروه معینی را چشم به دست دولت نگهدارد. ماهیت، پیامد و نتایج سیاست‌ها و جهت‌گیری ضد مردمی این رژیم، آشکارا خود را در بیکاری گسترده و بیکارسازی در سطوح مختلف، اشتغال ناپایدار، رکود تورمی، گسترش فقر و تهیدستی و نابرابری و شکاف‌های طبقاتی و تورم افسارگسیخته و افزایش جهشی قیمت‌ها و در نتیجه کاهش قدرت خرید توده‌ها، فقر و فلاکت، و راندن کارگران و زحمتکشان به مهلکه نیستی و تعرض علنی به حق حیات آنان نشان می‌دهد.

در سال گذشته تعرض و تجاوز سرمایه‌داران و دولت حامی آنها علیه طبقه کارگر و زحمتکشان گسترش بی سابقه‌ای یافت. در حالی که مقررات‌زدائی از قانون کار، حذف و «اصلاح»، فسخ و تحدید دامنه شمول

آن برای باز گذاشتن دست سرمایه‌داران داخلی و خارجی و در خدمت خصوصی سازی (خودمانی سازی)، بیش از ۹۵ درصد کارگاه‌ها از شمول قانون کار خارج ساخته، ترکیب شورای عالی کار را با افزایش تعداد نمایندگان دولت هر چه بیشتر به اهرمی «قانونی» برای انتقال بیش از پیش بار بحران ساختار اقتصادی ایران بر دوش کارگران و زحمتکشان تغییر کرد. امسال هم میزان حداقل دستمزد کارگران همچنان نه بر اساس سبد هزینه، بلکه بر اساس نرخ تورم (۳/۱۱ درصد) اعلام شده از سوی بانک مرکزی، چندین بار زیر خط فقر تعیین شد. کاربدستان جمهوری اسلامی مدعی‌اند که، حداقل دستمزد کارگران در مقایسه با سال قبل ۱۵ درصد افزایش دارد. معاون وزیر اقتصاد در اسفند ماه گذشته اعلام کرد بود «بایداز افزایش دستمزد در سال آینده (۸۹) جلوگیری شود. علاوه بر این اتاق بازرگانی صنایع و معادن ایران تهدید کرده بود، چنانچه حداقل دستمزد کارگران بیش از ۱۵ درصد افزایش یابد، کارفرمایان نیروی کار را تعدیل (اخراج) خواهند کرد. در حالی که در سال جاری با اجرای حذف یارانه‌ها و آزاد سازی قیمت حامل‌های انرژی، آمارها و ارزیابی منابع رسمی رژیم (بانک مرکزی میزان افزایش نرخ تورم را حداقل ۳۰ درصد و مرکز پژوهش‌های مجلس رژیم میزان تورم را تا ۵۰ درصد ارزیابی می‌کنند) حکایت از افزایش نرخ تورم حداقل ۳۰ تا ۵۰ درصد را دارد.

در سال گذشته سرکوب اعتراضات و اعتصابات کارگران گسترش یافت. تشکلهای کارگری، فعالین و پیشروان کارگری همچنان مورد تعقیب و احضار، دستگیری، بازداشت و زندان و حبس قرار گرفتند. اعضای و رهبران سندیکای کارگران شرکت واحد و نیشکر هفت تپه (اسانلو، مددی، نجاتی) همچنان در بدترین شرایط در زندان بسر می‌برند.

در سال گذشته همچنان بر تعداد کودکان کار و خیابان افزوده شد. بر اساس آمار منابع رژیم ۴ میلیون کودک زیر خط فقر بسر می‌برند. خانه‌های کودک تعطیل و به پاساژ تبدیل می‌شوند.

علیرغم افزایش نرخ بیکاری زنان بویژه زنان تحصیل کرده و دریافت دستمزد کمتر از مردان در مقابل کار برابر، مجلس رژیم موضوع کاهش ساعت کار زنان را در دستور کار خود قرار داد. در سال گذشته بر تعداد زنان سرپرست خانوار افزوده گردید. در حالی که چهره کریه فقر هرچه بیشتر زنانه می‌شود و در شرایطی که قیمت کالاهای اساسی افسار گسیخته افزایش می‌یابند، میزان مستمری این خانوارها نه تنها افزایش نیافته بلکه کاربدستان رژیم می‌گویند که به دلیل کسر بودجه نمی‌توانند «مستمری این خانوارها را افزایش دهند». بر اساس آمار سرشماری سال ۱۳۸۵ حداقل یک میلیون ۶۹۱ هزار زن سرپرست خانوار شناسایی شده‌اند. میزان مستمری به زنان سرپرست خانوار تحت پوشش

«سازمان بهزیستی» و یا «کمیته امداد» حداکثر ۶۰ هزار تومان برای یک خانوار ۵ نفری است.

اما به رغم همه تعرضات و تجاوزات رژیم و سرمایه‌داران علیه طبقه کارگر و جنبش کارگری، مقاومت و مبارزه طبقه کارگر نیز در اشکال و شیوه‌های مختلف گسترش یافته است. اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال گذشته در اشکال، تجمعات اعتراضی، راهپیمایی، تظاهرات و اعتراضات خیابانی، ایجاد مانع و راهبندان تا تصاحب کارخانه‌ها و اعتصابات گسترده در محیط و محل کار، گسترش یافتند.

اعتصاب و راهپیمایی کارگران چینی البرز، اعتصابات کارگران کشتی سازی ایران صدرا، واگن سازی پارس، اعتصابات شرکت مخابرات راه دور، اعتصابات و اعتراضات کارگران کارخانه لوله سازی اهواز، اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه، اعتصاب بخشی از کارگران مترو، اعتصاب کارگران کارخانه نوشابه ساسان و اعتصاب کارگران لاستیک البرز و همچنین اعتصاب کارگران ذوب آهن اصفهان و مجتمع فولاد مبارکه و ... از جمله حرکت‌های مورد اشاره هستند.

علاوه بر این در سال گذشته اتحاد عمل و ائتلاف میان گرایش‌های مختلف درون جنبش کارگری گسترش یافت. فراخوان مشترک تشکلهای و گرایش‌های مختلف کارگری برای برگزاری علنی مراسم اول ماه مه با مضمون و متحوی اساساً رادیکال و ضد سرمایه‌داری، خود به کیفرخواستی علیه نظام جمهوری اسلامی و سرمایه‌داری بدل گردید. اما علیرغم این همه، مبارزه طبقه کارگر همچنان از خصلت تدافعی برخوردار است و با توجه به حضور کارگران در رویدادهای پس از انتخابات، هنوز اما کارگران نتوانسته‌اند بصورت گسترده، مستقل و متشکل در این جنبش شرکت نمایند.

بی‌گمان حضور مستقل و متشکل طبقه کارگر با خواسته‌ها و مطالبات خود در پیشروی جنبش آزادیخواهانه و عدالت طلبانه مردم ضرورتی انکارناپذیر است. بکارگیری همه اشکال مبارزه از سوی کارگران و بویژه گسترش اعتصابات کارگری برای تحقق مطالبات خود و از جمله برای برپائی تشکلهای مستقل کارگری، دستمزد بالاتر از خط فقر، امنیت شغلی، لغو قراردادهای موقت کار و دیگر مطالبات می‌تواند در تقویت و سراسری شدن جنبش اعتراضی توده‌ها نقش مؤثر و تعیین‌کننده‌ای ایفاء کند. گسترش و تداوم اعتصابات کارگری و سراسری شدن آن، عامل تعیین‌کننده در تقویت و گسترش جنبش اعتراض و مرحله‌ای اساسی برای برچیدن بساط نظام جمهوری اسلامی را فراهم می‌سازد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، فرا رسیدن روز همبستگی طبقاتی کارگران در سرتاسر جهان برای پیافکندن دنیائی نو

و عاری از ستم طبقات و استثمار را به همه کارگران و زحمتکشان و همه زنان و مردان آزادیخواه صمیمانه شادباش و تبریک می گوید.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن حمایت و پشتیبانی گسترده و همه جانبه از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران، صمیمانه ترین دروهای خود را به همه مبارزان راه آزادی، دموکراسی و سوسیالیسم تقدیم می کند.

سرنگون باد نظام جمهوری اسلامی
کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۸ اردیبهشت ۱۳۸۹